

فالسياق - عندئذ - يخضع للمجرى العام في الدلالة القرآنية، حتى في خروجه عنه فهو مجاز لأداء وظيفة دلالية خفية ربما لا تظهر في بس سياق هنگا میکه برای تمام عام در دلالت قرآنی استفاده میشود و حتی در خروجش از ان در معنا مجاز برای انجام وظيفه اش الفاظ النص، وقد تظهر من خلال القرائن المعنوية وارتباط الكلام كما كه دلالت پنهان چه بسا درالفاظ متن ظاهر نمیشود وگاهی از میان قرائن معنوى و درارتباط كلام همانطور در قران امده ظاهر میشود.

(فُلِّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلِبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبَيْنَ السَّعَادِ ())

قال الطباطبائي:

...» وظاهر السياق أن المراد بالذين كفروا هم المشركون كما أنه ظاهر الآية السابقة (إنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ ()...الخ) دون اليهود، وهذا هو الأنساب لاتصال الآيتين حيث تذكر هذه الآية الغلبة عليهم وحشرهم إلى جهنم، وقد أشارت الآية السابقة (إلى) تقويمهم وتعززهم بالأموال والأولاد. ()

وقد تفيد دلالة السياق من الدلالة اللغطية (وهي مايفهم من ظاهر اللفظ خارجاً عن السياق) وحدها، ولكن هذه الدلالة في السياق تصبح دلالة (لغوية) (كما في قوله تعالى: (إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ())...

فالدلالة اللغطية «لليد» الجارحة وحدها... ولكنها في السياق هي دلالة أخرى قد تكون مغایرة للأولى وإن كانت هناك مشابهة خفية لكنها لاتخلط بين دلالة (يد) المفردة، ودلالتها داخل السياق.

من ذلك نقول أن المعنى السياقي اللغوي أو اللغطي يفهم منه أمران: «أولاً: أن معنى اللفظ يتحدد وفقاً للسياق اللغوي الذي يرد فيه اللفظ بحيث يكون معنى اللفظ جزءاً من معنى السياق ككل.

ثانياً: إن للسياق معنى يتحدد بناء على معاني الألفاظ التي ترد فيه والعلاقات التي تربط بينها في بناء واحد... (فهما) وإن كانا مختلفين إلا أنهما متكملاً، فال الأول خاص بمعنى اللفظ بوصفه أحد مكونات العبارة والثاني خاص بمعنى العبارة بوصفه مكوناً من معاني أجزائها أو مكوناتها ()»

فالمفرودة في سياق معين لها مدلولها الخاص داخل ذلك السياق في نفس المتلقى؛ وعليه فاختلاف المتلقى قد يغير مدلولها كثيراً إذا كان السياق يعين على ذلك. وربما يسمى النظم بسمو بيانه، وقوه تعبيره وروعه أدائه وتبين أسلوبه على وفق مقتضى الحال..

فالسياقات التي يحتويها هي محطات أفكار و مرافيء معان، والأجلی فيها والأعلى ما اتسق سجية واهتز في جرسه ليؤثر في النفوس ()
بس سياق هایی که قران حاوی انهاست جایگاه افکار و لنگرگاه معانی است ورسیدن در آن و التأثير الموقع والرائق فیأخذ بناصية الألفاظ وزمام المعانی لیدعها في إطار حسن التأليف

ووقع الرصف وجمال النظم وأداء المعنى.. ولاسيما النظم القرآني.
فالملفوس يحاول أن يضع يده على جمالية هذا النظم وسرّ كماله من خلال سياقات الآية
ليلتقطي مع أفكاره عند السمات الفنية الرفيعة التي جلبت انتباذه وأنثارت تأمله...
ففي تفسير قوله تعالى:

(فَإِنْ طَلَقُهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدٍ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتَلَكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ())

ترجمة

پس سیاق در عام در دلاله قرانی جاری میشود و حتی در خروجش از ان پس ان مجاز برای اداء وظیفه و دلالت پنهانی چه بسا ظاهر نمیشود در الفاظ نص ، وگاهی در خلال قرائی معنوی و ارتباط کلامی ظاهر میشود .که در قول خدا در قران امده است: به کافران بگو : به زودی مغلوب گردید و به سوی جهنم گرد آ ورده شوید و چه بد جایگاهی است علامه طباطبائی میفرماید :وبر اساس ظاهر سیاق اینکه منظور کسانی که کافر شده اند ایشان مشرکین هستند همانطور اینکه ظاهر ایه گذشته (:قطعاً کسانیکه کافر شدند هرگز بینیاز نمیشوند ایشان را) غیر یهود و این همان نسبت دادن به اتصال ۲ ایه از جهت تذکر این ایه غلبه بر ایشان و انها را محشور به سوی جهنم میکند و گاهی اشاره دارد به ایه گذشته که تفویت و عزیز میکند ایشان را با اموالشان و اولادشان . و گاهی دلالت لفظی افاده دلالت سیاق میکند (و ان می فهماند از ظاهر لفظ خارجی از سیاق را) ان را یکی میکند ، ولكن این دلالت در سیاق ، دلالت لغویه میگرداند در قول خدا میفرماید: بی تردید کسانیکه با تو بیعت میکنند جز این نیست که با خدا بیعت میکنند دست خدا بالای همه دستهایست..... پس دلالت لفظیه برای دست زخمی یکی است .. ولیکن ان در سیاق همان دلالت دیگری است گاهی میباشد مغایرت برای اولی و اگر باشد اینجا مشابهت پنهانی ، لكن ان مخلوط نمیشود بین دلالت ید مفردة و دلالت اش داخل سیاق میباشد.

از ان قول نقل میکنیم اینکه معنی سیاق لغوی که اراده میشود در ان لفظ به جهت اینکه میباشد معنی لفظ جزء از معنی سیاق مانند همه ان دوما : همانا سیاق یعنی محدود میکند بناء بر معانی الفاظ که رد میکند در ان و علاقاتی که مربوط میشود بین ان در بنای واحد پس هر دو شان اگر هردو یشان مختلف اگر چه هر دو کامل باشند پس اولی خاص به معنی لفظ به وصفش که افریننده عبارت است و دوم اینکه خاص به معنی عبارت به وصفش که افریننده از معانی اجزائیش یا افریننده ان پس مفردة در سیاق معین برای ان است که مدلولش خاص داخل ان سیاق در خود القاء کننده و بران است پس اختلاف متلقی گاهی مغایرت دارد مدلولش زیاد اگر باشد سیاق معین بر ان و چه بسا نامیده میشود نظم به اسم بیانش و قوة تعبیرش و بیان ادائیش و تباین روشنیش بر وفق مقتضی حال پس سیاق هایی که قران حاوی انهاست جایگاه افکار و لنگرگاه معانی است و رسیدن در ان و بالاتر انچه که نظم یافتن خوی طبیعت و لرزیدن صدایش برای اینکه اثر میکند در نفوس تاثیر مواقع و خالص پس میگیرد به نص الفاظ و زمام معانی برای احاطه در محیط حسن تالیف و وقوع استواری و جمال نظم و اداء معنی ...وچاره ایدر نظم قرانی نیست .

پس مفسر را در بر میگیرد این نورانیت بر جمال این نظم و ایرار کمالش از خلال سیاقات ایه برای تلقی بالفکارش نزد اسمانها بلند و رفیع که جلب توجه میکند و تاملش را تحریک میکند .

پس در ایه بعدی:

لیلا خالدی

الدالة السياقية في تفسير الميزان النظم و السياق / ص ١٠١ ١٠٤

فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجِعَا إِنْ طَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

قال صاحب الميزان: وفي الآية من عجيب الإيجاز ما يبيهت العقل، فإن الكلام على قصره مشتمل على أربعة عشر ضميراً مع اختلاف مراجعها واختلاطها من غير أن يوجب تعقيداً في الكلام ولا اغلاقاً في الفهم.

و در این آیه، کوتاه گویی عجیبی به کار رفته که عقل را مبهوت می‌کند، چون در آیه شریفه، با همه کوتاهیش چهاردۀ ضمیر به کار رفته، با اینکه مرجع بعضی از آنها مختلف و بعضی دیگر مختلط است، و در عین حال هیچ تعقید و ناروانی در ظاهر کلام بچشم نمی‌خورد، و هیچ اخلاق و گنجی هم در معنای آن نیست.

ولی، هنا، وقفه دلالیة في هذا الباب مع عدة عوامل تؤثر في النظم القرآني فمنها:

من در ایجا عواملی که در نظم قرآنی موثر است مطرح میکنم که عبارتند از:
أثر المعنى والتفسير المنطقي الواضح في دلالة مقصود الآية... وهذه هي مهمة المفسر الأولى في التوجيه والتثبت والترجيح بمعنى أنه يوجه الآية توجيهاً دقيقاً من دون تمحل أو احتمال أو فرض، وهذا التوجيه في التفسير يستند إلى النظم القرآني لبيان الدلالة المقصودة.

تأثیری که معنی وتفسیر منطقی در دلالتی که مقصود آیه است...واین برای یک مفسر مهمترین مسئله ای است که با ان مواجه است برای این که بتواند معنای مورد نظر ایه رابه صورت دقیق بدست بیاورد بطوری که عذر واحتمال وفرضی در کار نباشد.واین دقت کار در امر تفسیر مربوط به نظم قرآنی در بیان دلالت مورد نظر است.

ففي تفسير قوله تعالى: .. قَدْ جَعَلَ رَبُّكَ تَحْتَكِ سَرِيّاً

قال الطباطبائی:السری: جدول الماء، والسری: هو الشريف الرفيع والمعنى الأول هو الأنسب للسياق، ومن القرينة عليه قوله بعد (فَكُلِّي وَ اشْرَبِي) كما لا يخفى.
وقيل: المراد هو المعنى الثاني ومصداقه عیسی A، قد عرفت أن السياق لايساعد عليه، وعلى أي تقدير، الجملة إلى آخر كلامه تطییب لنفس مریم. () B و اینکه گفت: "قد جعل رَبُّكَ تَحْتَكِ سَرِيّا"

مقصود از "سری" جوی آب است، هر چند که به معنای شریف و رفیع هم آمده، ولی معنای اول با سیاق مناسب‌تر است، و جمله "فَكُلِّي وَ اشْرَبِي" هم قرینه بر همان معنا است.

بعضی «1» گفته‌اند: مراد معنای دوم است و مصدق شریف و منیع هم خود عیسی (ع) است، ولی شما خواننده دانستید که سیاق با آن مساعدت ندارد، و به هر تقدير این جمله تا آخر کلام عیسی (ع) تسلیت خاطر مریم (ع) است.

او في تفسير قوله تعالى:(والليل إذا غَسْعَسْ () ، قال الطباطبائی:
...» والعسعة تطلق على اقبال الليل وعلى إدباره... والأنسب لاتصال الجملة

بقوله(«وَالصُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ»)أن يراد بها ادباء الليل .(«...جمله»إذا عَسْعَسَ قيدي است
برای کلمه "لیل" ،

و کلمه "عَسْعَسَ" هم به رو آوردن شب اطلاق می شود، و هم به رفتن آن. مناسبتر با اتصال جمله مورد بحث با آیه "وَ الصُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ" این است که بگوییم منظور تنها رفتن شب است.

ومنها القراءة والسياق... دومن عامل:

قرائت وسیاق حاکم بر ایات است

فقد تؤثر قراءة آیة ما في المعنى القرآني تأثيراً كبيراً إذ تخضع ذلك المعنى لدلالتها وتحدد من قصده وبيانه إذا كان غير موافق أو مناسب لما تؤول إليه الآية. چه بسا نحوه قرائت ایه در معنای قرانی تاثیر بسزایی دارد از آنجا که این موضوع اهمیت دارد و حتی معنای ایه را تحت پوشش قرار می دهد (يعنى نحوه قرائت کلمات برای یک مفسر مهمتر از معنی ان است تا بتواند یک تفسیر درس را ارائه دهد).

قراءة الآية تتصل مباشرة بالتركيب والمعنى وهما يكونان محوري النظم القرآني... كما نلاحظ ذلك في تفسير قوله تعالى:

قرائت ایه مربوط به تركیب ومعنی است وهردوی از محوریترين عوامل نظم قرانی است
(فَالَّتِيْنَ فَخُدُّ أَرْبَعَةَ مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيْنَكَ سَعْيًّا).

قال الطباطبائی: صرهن بضم الصاد على إحدى القراءتين من صار يصور إذا قطع أو أمال أو بكسر الصاد على القراءة الأخرى من صار يصير بأحد المعنيين، وقرائن الكلام تدل على إرادة معنی القطع، وتعديته بالي تدل على تضمين معنی الإمالة . فالمعنى: اقطعهن مميلاً إليك أو أملأهن إليك قاطعاً إياهن على الخلاف في التضمين من حيث التقدير.

در خود آیه است که می فرماید: "فصرهن" چون معنای این کلمه چنین است: آنها را متمایل کن یعنی میل آنها را به سوی خود ایجاد کن و این همان ایجاد انس است، شاهد ما بر اینکه معنای آن چنین است، متعدد شدن و مفعول گرفتن کلمه به حرف "الى" است، چون فعل "صار- يصیر" وقتی با این حرف متعدد شود معنای متمایل کردن از آن فهمیده می شود و اینکه مفسرین گفته اند: به معنای تقطیع و تکه تکه کردن است، و در آیه معنایش این است که مرغان را بعد از سر بریدن قطعه قطعه کن، با متعدد شدن به وسیله حرف "الى" سازگار نیست.

او في تفسير قوله تعالى...): قال الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ .

قال الطباطبائی: آی النبي ۵، وقراء: آی القرآن، ومآل القراءتين واحد، فإنهم إنما كانوا يرمونه ۰ بالسحر من جهة القرآن الكريم.

بعضی از اهل قرائت «۱» جمله مورد بحث را "ان هذا لسحر مبین" قرأت کرده‌اند، که در این صورت معنایش چنین می‌شود: "این قرآن سحری است آشکار"، لیکن برگشت هر دو قرائت به یک معنا است، چون اگر کفار، رسول خدا (ص) را ساحر می‌خوانندند، به خاطر این بود که قرآن کریم را سحر می‌نامیدند.

وكذلك نلحظ أن القراءة وثيقة الصلة بالاعراب، لأن النطق القرآني هو التعبير عن دلالة النحو والتركيب.

پس همانطور که میبینیم قرائت معتبر پیوستگی به اعراب دارد زیرا نطق قرانی همان نحو و اعراب است.

فالفاعلية والمفعولية - على سبيل المثال - وتغيرهما بين القراءة والمفسرين يؤدي إلى تغيير دلالتهما أيضاً، لأن «النظم في جوهره يتصل بالمعنى، من حيث هو تصور للعلاقات النحوية كتصور علاقة الاسناد بين المسند إليه والمسند وتصور علاقة التعدية بين الفعل والمفعول به...الخ، ثم تأتي المزية من وراء ذلك بحسب موقع الكلمات بعضها من بعض واستعمال بعضها مع بعض»

برای مثال فاعلیت و مفعولیت مغایر بودن انها در نحوه قرائت و مفسیرین موجب میشود که دلالت ایه هم بر مقصد تغییر کند زیرا ذاتاً نظم ایات وابسته به معنی است از آن جهت که ارتباطات نحوی همانند ارتباط وعلاقة ایی اسناد در مسند و مسند اليه ست و....وعلاوه بر آن هم به کار گیری بعضی از کلمات به جای بعضی دیگر مزید بر این علت شده است کما نلاحظ ذلك في تفسير قوله تعالى: قال عفريت مِنَ الْجِنِّ أَنَا أَتَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقُويٌّ أَمِينٌ.

قال الطباطبائی:وقوله(أَتَيْكَ بِهِ)اسم فاعل أو فعل مضارع من الاتيان، والأول أنساب للسياق لدلالته على التلبیس بالفعل وكونه أنساب لعطف قوله(وَإِنِّي عَلَيْهِ) وهو جملة اسمیة...، کذا قيل.

فالتلبس في الوجه الأول يكون لدلاته على الزمن القريب وهو يحتمل الثبوت في حين يدل الوجه الثاني على المقصود من أن الآية تشير إلى آنية الحدث وتتجدد وحصوله من غير توقف بقرينة قوله(قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَ إِلَيْكَ طَرْفَكَ

کلمه "أتیک" بنا بر آنچه بعضی «۱» گفته‌اند(اتیک به) اسم فاعل است یعنی من آورنده آنم، ممکن هم هست متکلم وحده از مضارع" اتی یاتی "باشد، یعنی من آن را برایت می‌آورم، ولی اسم فاعل بودنش با سیاق، مناسبت بیشتری دارد، چون بر تلبیس یعنی اشتغال به فعل دلالت دارد و نیز با عطف شدن جمله "وَإِنِّي عَلَيْهِ ... که جمله‌ای است اسمی مناسب‌تر است. تلبیس در وجه اولی دلالت بر زمان بسیار نزدیک کند و احتمال استمرار و ثبوت در همان زمانی که وجه دوم دلالت بر مقصود کند. اما ایه اشاره به تازه بودن و تجدد دارد.

درس ۹ ص ۱۱۸ کتاب

مقاله الدلالة السياقية في تفسير الميزان النظم و السياق (صفحات ۱۰۷ و ۱۰۶ / فاطمة فرجي زاده)

فمظاهر النظم فيه ترخيص بنكاح مطاب من النساء - غير أن دلالة السياق اللفظية تقتصر جواز عدد الزوجات على أربع ...

وبامعان النظر والتدارك فيه يلحظ منه نسقه المحكم وترتيبه المناسب على درجة عظيمة من الكمال والتفصيل، إذ جاء ناظراً (أحكام الأزواج) في (عددهن) كما يؤكّد هذا التناسب القاضي عبدالجبار (ت: ۴۱۵ هـ) إذ يقول:

«ربما قيل في معنى قوله تعالى... (الآلية)، وأيّ تعلق لهذا بحديث الأيتام (يقصد الآية السابقة لقوله سبحانه وتعالى): وَأَنْوَأُ الْيَتَامَى أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَيْثَ بِالْطَّيْبِ وَلَا تَأْكُلُوا

أَمْوَالِهِمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

جوابنا أن في الرواية أن كان يقوم بحق اليتامي كان ربما يطعم في تزوجهن والبسط في أموالهن ويقفون أنفسهم عليهم للطبع فاباح الله تعالى هذا النكاح من غيرهن وحرم البسط في أموالهن ولذلك قال من بعده (فَإِنْ خَيْرُمْ أَلَا تَعْدُلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكْتُ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَلَا تَعْوِلُوا) (وقال بعده) (وَابْتُلُوا الْيَتَامَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آتَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوهُ إِلَيْهِمْ أَمْوَالِهِمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبَدَارًا أَنْ يَكْبُرُوا) ...

وكل ذلك يؤيد ما قلنا، وأمر من كان غنياً في أموال اليتامي أن يستعفف ومن كان فقيراً أن يأخذ من أموالهم ما يجري مجرى الإجرة على ما يأتيه من الاحتياط في أموالهم ثم قال تعالى (فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالِهِمْ فَأَنْ شَهِدُوا عَلَيْهِمْ) ... لأن ذلك هو الاحتياط من وجهين أحدهما أن لا يقصر فيما سلف والآخر أن يعرف حال اليتامي فيما دفع إليهم من إفساد وإصلاح.»

لذا نجد بعض المفسرين قد تأملوا كثيراً وتدبروا الموضع والسيارات القرآنية قبل الحكم بالاتصال أو بالعلاقة والنظم بين آية أو سورة مما يدعونا إلى النظر في هذا الموقف الذي قد نجد تكلاً فيه عند بعض آخر من أشاروا إلى هذه العلاقة والصلات من غير مذكر، فهم حاولوا أن يجدوا علاقة أو صلة في التوفيق بين التناقض الدلالي والترابط المعنوي للاحسasات المتتابعة المنبعثة من تتبع الآيات.

ظاهر نظم در آیه اجازه دادن (محاز بودن) ازدواج با زنان پاکیزه است - ولی دلالت لفظی سیاق جواز تعدد زوجات را محدود به چهارتا می کند ...

با دقت نظر و تدبر در این قول خداوند نظم محكم و ترتيب متناسب آن در نهايت درجه کمال و تفضيل، دریافت می شود زیرا آیه آمده در حالیکه ناظر به احکام همسران در تعدادشان است. همانطور که این تناسب را قاضی عبدالجبار بیان می کند آن جا که می گوید: چه بسا درباره قول خداوند متعال) (آیه مورد نظر (شاید گفته شود: این مطلب چه ربطی دارد با سخن ایتمام (و مراد از سخن درباره ایتم آیه سابق مورد نظر است) (که می فرماید "وآتوا اليتامي".

جواب ما این است که در روایت است فرد اقدام می کرد در حق ایتمام چه بسا طمع می کرد در ازدواج با آنها و توسعه دادن (دست بردن و تصرف کردن) در اموال آنها و به خاطر طمعی که داشتند خود را بر آنها تحمیل می کردند بنابراین خداوند این نکاح را با غیر ایتمام مباح کرد و تصرف در اموال ایشان را حرام کرد به همین خاطر بعد از آن فرمود "فَإِنْ خفْتُمْ..." اگر می ترسید که نتوانید عدالت را برقرار کنید پس یک همسر برگزینید یا از ملک یمین خود بهره ببرید این نزدیک تر است به اینکه از حق منحرف نشوید و بعد از آن می فرماید بیامان را بیازماید تا به حد نکاح برسند پس اگر رشد آن ها را دریافتید اموالشان را به آنها بازگردانید و اموال آنها را از راه اصراف وبا اینکه بترسید بزرگ شوند نخورید... تمام این مطالب آن چه ما گفتیم را تأیید میکند و کسی را که بی نیاز است امر می کند به عفت به خرج دادن و مصرف نکردن اموال ایتمام و کسی که فقیر است را امر می کند که از اموال ایتمام به اندازه اجرت خود به نحو احتیاط بردارد سپس می فرماید (وقتي اموالشان را به ایشان دادید شاهد بگيريد...) چون این کار از دو جهت محتاطانه تر است اول آنکه در گذشته کوتاهی نکرده و دیگر آنکه بشناسد حال ایتمام را در موقع دادن اموالشان از جهت اصلاح و افساد آن ها.

به همین خاطر می بینیم بعضی مفسرین بسیار تأمل کرده اند و قبل از حکم به اتصال یا ارتباط و نظم بین آیه ای با آیه دیگر یا سوره ای با سوره دیگر در موقعیت ها و سیاق های قرآنی تدبر کرده اند از آنچه که مارا فرامی خواند به دقت نظر در این موقفی که می بینیم

برخی دیگر از کسانی که به این روابط و ارتباطات اشاره کرده اند معتقد به تکلف و سنگینی در آن هستند، ایشان تلاش کرده اند رابطه و اتصالی بیابند در دستیابی بین تناسب معنایی و روابط معنوي احساسات پی در پی ایجاد شده از پی در پی بودن آیات.

مقاله الدلالة السياقية في تفسير الميزان النظم و السياق

صفحة ٦٠٧ و ٦٠٨ / فاطمه اردستانی

وكل ذلك يؤيد ما قلنا، وأمر من كان غنياً في أموال اليتامى أن يستعفف ومن كان فقيراً أن يأخذ من أموالهم ما يجري مجرى الإجرة على م الآيات من الاحتياط في أموالهم ثم قال تعالى (فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهُدُوكُمْ عَلَيْهِمْ)... لأن ذلك هو الاحتياط من وجهين أحدهما أن لا يقصر فيما سلف والآخر أن يعرف حال اليتامى فيما دفع إليهم من إفساد وإصلاح.

همه این موارد ، آنچه را که ما گفتیم تایید می نماید و امر فرمود که غنی است نسبت به اموال یتیمان عفت پیشه کند و آنکس که فقیر است از اموال یتیمان مقداری را برگرد که به منزله اجرت او باشد، بنابر احتیاطی که باید در مورد اموال آنان انجام دهد؛ سپس خداوند فرموده هنگامی که اموال یتیمان را به آنان دادید بر این امر شاهد بگیرید... زیرا این کار از دو جهت احتیاط محسوب می شود ، یکی آنکه در آنچه که گذشته ، قصور ننموده و دیگر آنکه حال یتیمان را در آنچه که به آنها می دهد اعم از فساد و اصلاح دریابد. لذا نجد بعض المفسرين قد تأملوا كثيراً وتدبروا الواقع والسياقات القرآنية قبل الحكم بالاتصال أو بالعلاقة والنظام بين آية وآية أو سورة وسورة مما يدعونا إلى النظر في هذا الموقف الذي قد نجد نكلاً فيه عند بعض آخر من أشاروا إلى هذه العلاقة والصلات من غير ماذكر، فهم حاولوا أن يجدوا علاقة أو صلة في التوفيق بين التناسق الدلالي والترابط المعنوي للاحساسات المتنبعة من تتبع الآيات ()

به همین دلیل است که می یابیم برخی از مفسرین تامل زیادی نموده و درباره موقعیت ها و سیاقات قرآنی تدبیر کرده اند، قبل از آنکه حکمی به اتصال یا علاقه و نظم بین دو آیه یا دو سوره بدهند، از آنچنان مواردی که ما را دعوت می کند به نظر در این موقفی که در آن تکلف و سختی می یابیم در نزد برخی دیگر از مفسرین از کسانی که به این علائق(روابط) و ارتباطات از غیر آنچه که ذکر شد، اشاره نموده اند، پس آنان کوشش نموده تا علاقه و ربطی پیدا کنند در موازنه و سازگاری میان تناسب دلالي و ارتباط معنایي برای احساسات و دریافت های پی در پی که منبعث و برخاسته از تتبع و پی در پی بودن آیات است.

کقوله تعالی: سورة نساء/ آیات ٤٢/٤٣
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرِبُوا الصَّلَوةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ... إِلَى قَوْلِهِ - عَفْوًاً)
((الآية التي قبلها قوله تعالى: عَفْوًاً .))

والأية التي بعدها، قوله تعالى:
(أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الصَّلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ())

مانند سخن خداوند :

ای کسانی که ایمان آورده اید! در حال مستی به نماز نزدیک نشوید، تا بدانید چه می گویید...!

در آن روز، آنها که کافر شدند و با پیامبر (ص) بمخالفت برخاستند، آرزو می کنند که ای

کاش (خاک بودند، و) خاک آنها با زمینهای اطراف یکسان می‌شد (و بکلی محو و فراموش می‌شدند). در آن روز، (با آن همه گواهان)، سخنی را نمی‌توانند از خدا پنهان کنند و آیه‌ای بعد از آن است:

آیا ندیدی کسانی را که بهره‌ای از کتاب (خدا) به آنها داده شده بود، (به جای اینکه از آن، برای هدایت خود و دیگران استفاده کنند، برای خویش) گمراهی می‌خرند، و می‌خواهند شما نیز گمراه شوید؟

مقاله الدلالة السياقية في تفسير الميزان النظم و السياق / ص ١٠٧ و ١٠٨

حامده لطفي خزينه جديد

قال الطباطبائي في التفسير

وأما وقوع الآية بين ماتقدمها وماتأخر عنها من الآيات فهي كالمتخللة المعرضة إلا أن ههنا وهو غير عزيز في القرآن . وهو جواز احتمالاً ربما صحق هذا النحو من التخلل والاعتراض أن تنزل عدة من الآيات ذات سياق واحد متصل منسجم تدريجياً في خلال أيام ثم تمس الحاجة إلى نزول آية أو آيات ولما تمت الآيات النازلة على سياق واحد فتقع الآية بين الآيات كالمعرضة المتخللة وليس بأجنبيه بحسب الحقيقة وإنما هي كالكلام بين الكلام لرفع على نفسه : تَوْهِمْ لَازِمُ الدُّفْعِ أَوْ مَسْ حَاجَةً إِلَى إِيْرَادِهِ نَظِيرُ قَوْلِهِ تَعَالَى (بَلِ الْإِنْسَانُ فَإِذَا *بَصِيرَةً *وَلَوْ أَقْيَ مَعَاذِيرَهُ *لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ *إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ بَيَانَهُ * كَلَّا بَلْ نُحْبِنَ الْعَاجِلَةَ) (قرأناه فاتّبع قرآنَهُ * ثمَّ إِنَّ عَلَيْنَا

علامه طباطبائي(ره) درتفسیرش فرموده

وقوع این آیه بین آیات ماقبل و مابعدش مثل جمله‌ی معرضه است که نشان دهنده‌ی یک احتمال میباشد: گاهی این نوع از (در خلال کلام آمدن و) اعتراض- که در قرآن مطلوب نیست- صحیح است و عبارت است از جواز نزول شماری از آیاتی که دارای سیاق واحد هستند و متصل و به هم پیوسته و در طی چندروز بصورت تدریجی و بحسب نیاز به نزول آیه یا آیاتی، و هنگام اتمام نزول این آیات با سیاق واحد، آیه‌ی(یا آیات) بصورت معرضه در خلال کلام واقع می‌شود و در حقیقت، بیگانه از آیات ماقبل و مابعدش نیست و فقط مثل کلامی میان کلام میباشد که یا توهمنی که دفعش لازم است رفع کند یا اینکه نیاز به ایراد آن در میان کلام بوده است مانند قول خداوند تعالی: (البته انسان بر نفس خودش آگاه است* هرچند عذرها برخود بیاورد* زبانت را برای عجله در قرائت قرآن حرکت نده* که همانا جمع و محفوظ داشتن قرآن و خواندنش(برتو) بر عهده‌ی ماست* و زمانیکه آنرا میخوانیم از آن پیروی کن* پس از آن بر ماست که حقایقش را(برتو) بیان کنیم* نه، بلکه آنان دنیا و متعاق نقد آن را دوست میدارند

مقاله الدلالة السياقية في تفسير الميزان النظم و السياق صفحه ١٠٨ و ١٠٩ / فاطمه

گلی

الآيات)، أنظر إلى موضع قوله: (لا تحرك) إلى قوله: (بيانه)

ويستند الطباطبائي إلى الرأي القائل بأن القرآن نزل نجوماً، لذا يجد المفسر - كما يرى غيره - عدم الجدوى في دراسة الاتصال والارتباط إلا في السور النازلة دفعة أو الواضحة الاتصال إذ يقول: «وعلى هذا فلا حاجة إلى التكاليف في بيان وجه ارتباط الآية بما قبلها، وارتباط مابعدها بها، على أن القرآن إنما نزل نجوماً، ولا موجب لهذا الارتباط (» إلا في - السور النازلة دفعة أو الآيات الواضحة الاتصال الكاشف ذلك عن الارتباط بينها

و مع هذا فإن من دقائق القرآن تناسب آياته وارتباط بعضها ببعض سواء أنزلت دفعة واحدة أم منجمة وقد يحلو لبعضهم أن يتلمس ما يحسبه تناقضاً في ظاهره، وهو اختلاف في التعبير في واقعه، ك الحديث القرآن عن خلق

الإنسان، فهل هو من طين أو من تراب أو من صلصال من حماً مسنون أو من صلصال كالفار؟

هنا تعدد الأسماء فقط، ولكن الجوهر واحد (الطين)، ذلك بأن أصل الإنسان مادي من المادة التي نشأ منها كما يبين الطباطبائي ما تقدم في تفسير قوله تعالى

قال ربكم للملائكة إني خالق بشراً من طين «وقد عد في الآية مبدأ خلق الإنسان الطين، وفي)إذ يقول () (إذ ...

سورة الروم التراب، وفي سورة الحجر صلصال من حماً مسنون وفي سورة الرحمن صلصال كالفار، ولا ضير () فإنها أحوال مختلفة لمادته الأصلية التي منها خلق، وقد أشير في كل موضع إلى واحدة منها

نخلص من ذلك إلى أن إعجاز التزيل العظيم لا يتصل بجانب من الجوانب أو بمعنى من المعاني... وإنما يستقي من معناه الأوسع وإدلاله الكلي ذلك بأنه حكم النظم متقارب الأغراض... نعم، فالقرآن العظيم «...متشابه الأجزاء في نظمه البديع المعجز كاف في رفع الاختلافات المتراءات بين آياته وأبعاضه غير ناقص ولا قاصر في إعطاء معارفه الحقيقة وعلومه الإلهية الكلية والجزئية المرتبطة ببعضها البعض المترتبة فروعها على أصولها المنعطفة أطرافها () «على أوساطها إلى غير ذلك من خواص النظم القرآني الذي وصفه الله بها

هذا يعني أن تحقق الانسجام في النص وتأدبة غرضه يؤدي إلى وحدة النص، وأن أي اختلال في هذه الوحدة هو اختلال في التناسب

نگاه کن به جایگاه قول خداوند «لا تحرک» در آیه «بل الانسان على نفسه بصیره و لو القى معاذیره لا تحرک به لسانک لتعجل به... کلا بل تحبون العاجله...» استناد کرده مرحوم طباطبائی به نظر کسی که قائل است قرآن به

طور پراکنده نازل شده بهمین خاطر مفسر - مانند دیگران - بی فایدگی را در بررسی ارتباط و اتصال می یابد.

مگر در سوره ای که یکجا نازل شده یا اتصال آشکاری دارد آنجا که میگوید : «بنابر این نیازی به زحمت انداختن و تکلف در بیان نحوه ارتباط آیه به ما قبل و ما بعدش نیست. زیرا قرآن بطور پراکنده نازل شده و هیچ دلیلی برای این ارتباط نیست مگر در سوره هایی که دفعتاً و یکجا نازل شده اند یا آیاتی که اتصال آشکار دارند که این اتصال کاشف ارتباط بین آنهاست.» با این حال از جمله موشکافی ها و نکته سنجی های قرآن تناسب آیاتش و ارتباط آیات با بعض دیگر است خواه یکجا نازل شده باشد یا پراکنده. و گاه برای بعضی ها لذت بخش می شود که چنگ بزند

به آنچه که آن را در ظاهر تناقض می انگارد و آن اختلاف در تعبير در واقعه و رویدادیست مانند سخن قرآن

درباره انسان، آیا از طین است یا تراب یا صلصال یا حماً مسنون یا صلصال كالفار...؟ در اینجا فقط اسم ها

متعدد است اما جوهره ی همه یکیست به این دلیل که اصل انسان مادی است از ماده ای که از آن ایجاد شده است. و این به معنای آن است که محقق شدن انسجام در نص و انجام شدن هدف قرآن منجر میشود به وحدت نص و اینکه

هر اختلافی در این وحدت اختلاف در در تناسب است(ظاهری است). همانطور که علامه طباطبائی در تفسیر آیه «
بيان کرده آنجا که میفرماید در آیه شروع خلقت انسان را از گل دانسته و در سوره روم «...اذ قال رب الملائكة

از خاک و در سوره حجر از صلصال و در سوره الرحمن از صلصال كالفار، مهم نیست اینها حالات مختلف

ماده ی اصلی است که انسان از آن خلق شده و در هر موضعی از یکی از آنها نام برده است. پایان میدهیم مطلب

را به اینکه اعجاز قرآن مربوط به یک جنبه از جوانب یا به یک معنی از معانی نیست... بلکه اعجاز را از معنای وسیع تر خود و بیان کلی خود بدست آورده چون قرآن دارای نظم محکم و اهداف تزدیک بهم است. بله قرآن عظیم

اجزایش متشابه است و نظم نو و معجزه آسایش، در رفع اختلافات به نظر آمده در آیات و اجزایش کافی است نه

ناقص است و نه فاصله از ارائه معارف حقیقی و علوم الهی کلی و جزئی اش که بعضی با بعضی مرتبط، فروع با اصول مرتبط ، اطراف آن متمایل به اواسطه و دیگر خواص نظم قرآنی که خداوند قرآن را به آنها توصیف کرده

است.

مقاله حوار حول ترجمات القرآن صفحه ۱۱۰ / ۱۱۱

زهرا حسيني رشك وسطائي

من أهم الآثار الإيجابية التي خلفتها أحداث ۱۱ من سبتمبر ۲۰۰۱ إقبال غير المسلمين في أوروبا وأمريكا المتزايد على معرفة طبيعة الإسلام، وفهم عقيدته، ومنهاجه في مواجهة المشكلات الإنسانية.

ومن بين أهم نواخذ هؤلاء لمعرفة الإسلام قراءة ترجمات معاني القرآن الكريم باللغة التي يجيدونها، بل إن دور هذه الترجمات امتد إلى أن أصبح الجسر الذي يربط المسلمين من غير ناطقي العربية أو مجيديها بالإسلام، وتفهم أوامره ونواهيه. ونظرًا لهذا الدور الكبير، والأثر الواضح لهذه الترجمات فقد استخدمنا بعض المغارضين من المستشرقين في تشويه معاني القرآن الكريم.

في هذا الإطار كان اهتمام مركز الترجمة بمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بتخريج ترجمات منقحة وخالية من الأخطاء قدر الإمكان.

وتأتي أحدث ترجمة لمعاني القرآن الكريم إلى الفرنسية لصاحبها الدكتورة زينب عبد العزيز - أستاذة الأدب الفرنسي بالجامعات المصرية - لتكمل نقصاً واضحاً في المكتبة الإسلامية العامة، وإنارة جديدة للMuslimين من ناطقي الفرنسية، ونافذة واسعة لغير المسلمين لمعرفة جوهر وطبيعة القرآن دون أخطاء مغرضة.

گفتگوی پیرامون ترجمه های قرآن کریم از مهمترین آثار مثبتی که حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ ایجاد کرد رویکرد روزافزون غیر مسلمان های اروپا و آمریکا به شناخت طبیعت اسلام و فهم عقیده و روش اسلام در روابط با مشکلات انسانی است. از مهمترین دریچه های این گروه برای شناخت اسلام، خواندن ترجمه های معانی قرآن است به زبانی که به خوبی آن را می دانند. (سلط بر آن دارند) بلکه نقش این ترجمه هارساتر است به گونه ای که پلی می شود که مسلمین غیر عرب زبان یا مسلمان هایی که عربی را روان صحبت نمی کنند را بربط می دهد به اسلام و فهمیدن اوامر و نواهی اسلام با توجه به این نقش مهم و اثر آشکارا این ترجمه ها، بعضی از غرض ورزان شرق شناس آنها را به کار گرفته اند در تحریف معانی قرآن کریم. در این چارچوب، مرکز ترجمه جامعه ملک فهد مربوط به چاپ قرآن کریم همت گماشت به تالیف ترجمه های پیرایش شده و در حد امکان خالی از استباہ. جدیدترین ترجمه معانی قرآن کریم به زبان فرانسه را دکتر زینب عبدالعزيز ارائه داده استاد ادبیات فرانسه در دانشگاه های مصر- تا نقص آشکار موجود در کتابخانه های عمومی راجباران کند. و روش نگری جدیدی برای مسلمان های فرانسوی زبان و دریچه ای بزرگ برای غیر مسلمانها در شناخت جوهر و طبیعت قرآن بدون خطاهای مغرضانه باشد.

مقاله حوار حول ترجمات القرآن صفحه ۱۱۱ / زینب عظیمی فشی

حول هذه الترجمة وأهميتها، ومراحل تنفيذها، وحول الترجمات السابقة، وأهم ما يشوبها من أخطاء المراد من ترجمة القرآن، شروط المترجم للقرآن وصعوبات ترجمة القرآن كان

هذا الحوار مع الدكتورة زینب عبد العزيز:

- كيف بدأ اهتمامك بترجمة معاني القرآن الكريم

-البداية كانت عندما اشتركت في لجنة الترجمة لدراسة التي كتبها جاك بيرك - المستشرق الفرنسي - حول القرآن، والتي أُلْحِقَ بها ترجمة لمعاني القرآن الكريم باللغة الفرنسية.

وتشكلت هذه اللجنة بناء على طلب فضيلة الإمام الأكبر شيخ الأزهر السابق المرحوم الشيخ جاد الحق على جاد الحق بعد ما أثير في عام ١٩٩٣ من انتقادات حادة لهذه الدراسة، والترجمة المصاحبة لها، وطلب فضيلة شيخ الأزهر السابق من هذه اللجنة حصر الأخطاء التي جاءت في الترجمة، ووضع بيان بها مع التصويت.

وقد انتهت اللجنة إلى تصور عام وهو أن بيرك "جاهل باللغة العربية ومغزاها، ويتعتمد الإساءة إلى الإسلام والمسلمين، وأنه يفتقد إلى الأمانة العلمية، التي يجب أن يتحلى بها عند تناول نص القرآن الكريم بالبحث والدراسة، ومن هنا وجدت أن ترجمة القرآن الكريم ساحة واسعة لنيل المغرضين من الإسلام والمسلمين فتفرغت تماماً لهذا العمل.

حول این گفتگو ترجمه و اهمیت و مراحل صادر شدن ترجمه ها است و پیرامون ترجمه های گذشته مهمترین چیزهایی که در آنها مخلوط کردند از خطاهای مراد از ترجمه قرآن شرایط مترجم قرآن است و سختیها و مشکلات ترجمه قرآن که دکتر زینب عبدالعزیز این گفتگو را بیان کرده.

چگونگی شروع و کوشش فرد به ترجمه معانی قرآن کریم.
مستشرق فرانسوی -پیرامون قرآن و آنچه ملحق به قرآن می شود- چیزی که به نظر میرسد نزد ما شرکت در کمیسیون ترجمه قرآن برای آموزش آنچه جاک بیرک نوشته.

ترجمه معانی قرآن کریم با زبان فرانسوی
این کمیسیون بنا بر درخواست امام بزرگ شیخ ازهار مرحوم جاد الحق على جاد تشکیل شد بعد از اثرات بزرگی که در سال ١٩٩٣ بر جای گذاشته بوداز انتقادات حادی که بر این آموزش شده بود و بر ترجمه که همراه آن بود. درخواست شیخ ازهار گذشته از این کمیسیون حصر خطاهایی که در ترجمه آمده بود و قرارداد بیان به آنها با دادن رای و نظر خود.

قصد کردند اهانت و بی ادبی به سوی اسلام و مسلمین و به همین دلیل تفقد و کوشش کردند که این تحقیق منتهی شد به اینکه در این کمیسیون بیرک ناآگاه به زبان و لغت عرب بوده و نتیجه اینکه واجب است آراستن به ترجمه نص قرآن را . واز اینجا می یابیم اینکه ترجمه قرآن کریم ساقه می باشد و امانت علمیه وسیع است برای رسیدن مغرضین از اسلام و مسلمین پس همه باید دست بکار شوند برای این عمل.(عمل ترجمه

مقاله حوار حول ترجمات القرآن صفحه ۱۱۲ و ۱۱۱ / منظر عزت نشان

- بدایتك مع ترجمة معانی القرآن الكريم كانت بدراسة تاريخ هذه الترجمات فماذا وجدت في هذا التاريخ؟

- ظهرت أول ترجمة بلغة أجنبية لمعانی القرآن الكريم في القرن الثاني عشر الميلادي، أي بعد خمسة قرون من ظهور الإسلام، بناء على مبادرة من القس "بطرس المبجل" رئيس دير كلوني، وذلك بمناسبة زيارة البابا آنذاك إلى إسبانيا، وبعدها توالت الترجمات تصدر كلها من نفس المنطلق، وهو محو أي آثار ما زالت عالقة بذهن المسلمين الإسبان، الذين تم تنصيرهم، للقرآن وتعاليم الإسلام، لم تكن الترجمة أمينة بالمرة، كما أنها كانت غير كاملة

حسب اعتراف المستشرق الفرنسي؛ رجيس بلاشر "عن هذا البابا المبجل، وفي القرن السادس عشر بدأ ظهور الاستشراق والاهتمام بدراسة اللغة العربية بغية مزيد من الاقتحام والهدم.

- وكيف استطاع المستشرقون في رأيك تطوير ترجمة معاني القرآن الكريم للنيل من الإسلام والمسلمين؟

- المستشرقون هم الغربيون الذين يدعون فهم اللغة العربية، والإمام بمعاني مفرداتها، وقد زعم بعضهم حسب مفهومه القاصر لطبيعة اللغة العربية أن القرآن الكريم عقبة في سبيل ارتقاء الأمم الإسلامية، لهذا كان مكمn الخطورة هنا هو تصدر أمثال هؤلاء لأعمال تستوجب دراسة مستفيضة، ومعرفة تامة بأصول اللغة العربية مثل ترجمة معاني القرآن الكريم، والمغرضون منهم وجدوا ضالتهم في نفت سموهم عبر ما يقومون به، مستغلين غياب العارفين بأصول اللغتين المنقول عنها والمنقول إليها.

شروع ترجمة معانى قرآن کريم شما با شروع تاريخ این ترجمه ها همزمان بود ،در این تاریخ چه چیزی یافتی ؟

اولین ترجمه به زبان خارجی برای معانی قرآن کریم در قرن ۱۲ یعنی ۵ قرن بعد از ظهور اسلام بوجود آمد با اقدام کشیش محترم پطرس (رئیس دیر کلونی) وآن به مناسبت زیارت پاپ به اسپانیا بوده است بعدا ترجمه های زیادی که همه آزاد بودند به صورت متواتی بوجود آمد . منظور از نفس المتنق (وآن محو کردن هر گونه آثار مانوس با ذهن مسلمانان اسپانیایی بود ،کسانی که کاملا اسلام و تعالیم اسلامی را یاری می کردند آن ترجمه مطمئن نبود همانطوری که موجب اعتراف مستشرق فرانسوی (رجیس بلاشر از پاپ محترم) کامل نبود . ودر قرن ۱۶ ظهور استشراق وتلاش برای بحث زبان عربی به قصد از بین بردن ونابودی آن شروع شد.

- به نظر شما مستشرقان چگونه توانستند ترجمه معانی قرآن کریم را برای رسیدن به اسلام و مسلمین زیر سلطه ببرند؟

مستشرقان همان غربی ها کسانی هستند که ادعای فهم زبان عربی ،تشخیص معانی مفردات را دارند و بعضی به حسب فهم قاصرشان از ذات زبان عربی گمان می کنند که قرآن وسیله ای در راه پیشرفت امت اسلامی است . بخاطر همین خطور مخفی در اینجا است که امثال این خطورات به خاطر اعمالی که موجب بحث قابل استفاده و معرفت کامل به اصول زبان عربی مثل ترجمه معانی قرآن کریم صادر می شود . ومغرضان ایشان گمراه کردنشان را در ریختن سم ها در طول مسیر اقامه کنندگان یافتند تا از ناگاهی عارفان از اصول دو زبان بهره ببرند.

مقاله حوار حول ترجمات القرآن صفحه ۱۱۲ / طبیه میرزا یی

- إلى أي حد يعتبر جاك بيرك صاحب الترجمة المغلوطة واحداً من هؤلاء؟!

- جاك بيرك عدد الكثيرون واحداً من عمالة الفكر الفرنسي المعاصر، وأحد ألمع المستشرقين المولعين بالشرق، يدعى معرفته الكاملة باللغة العربية باعتباره عضو المجمع اللغوي المصري، وهو ينفي عن نفسه انتماهه إلى الاستشراق، ويتمسك بأنه دارس للتاريخ، ومؤرخ، ولا شك أن ما قام به من ترجمة لمعاني القرآن الكريم يعد من الناحية الفنية جهداً كبيراً، استمر على مدى عشر سنوات، لكن يبقى في الواقع أنه لا يقل خداعاً عن بقية المستشرقين، ويفتقد الأمانة العلمية في ترجمته، وفي أسلوبه؛ لأنه لا تكاد تخلو صفحة واحدة من صفحاته الثمانمائة والثلاثين من أكثر من خطأ متفاوت

الأهمية، والأخطاء في الأعمال العملاقة تكون عملاقة أيضاً.

ولا يخفى على أحد أن هذه الترجمة "لبيرك" موجهة أساساً إلى الستة ملايين مسلم الذين يقيمون في فرنسا، والمحكوم عليهم إما بالاستيعاب، أو الذوبان في المجتمع الفرنسي بهدف طمس هويتهم الإسلامية، أو بالطرد إذا تمسّكوا بعقيدتهم الإسلامية. وسبب انتشار هذه الترجمة مساندة إعلامي غربي مغرض هدفه الاستماتة في النيل من الإسلام، وخطورتها أنها تأتي من عضو بالمجمع اللغوي المصري، ومن كونه شخصية تعرف عنها صداقتها للعرب والمسلمين.

جك باراك صاحب ترجمة ي پر غلط، تا چه حد يکي از آنان را معتبر مي داند؟ عده زيادي جك باراك را از غول هاي فكري و انديشه اي فرانسه ي معاصر مي داند و او را يکي از باذکاوت ترين مشروقين که به شرق حرص و گرايish شديد دارد مي شمرند . به اعتبار اين که عضو مجمع لغوي مصرى است، ادعای شناخت كامل به لغات عربي دارد و رشد و بالندگي خود را از جانب اشراق و استفاده از شرق نمي داند و آن را نفي مي کند و دليلش هم اين است که او مدرس تاريخ و تاريخ نگار مي باشد و شکي نيسـت که اقدامـي که برای ترجمـه معاني قرآنـ کـرـيـنـ اـنجـامـ دـادـهـ اـزـ جـهـتـ فـنـيـ تـلـاشـ بـزـرـگـيـ بهـ حـسـابـ مـيـ آـيـدـ،ـ تـلـاشـيـ کـهـ دـهـ سـالـ طـوـلـ کـشـيـدـهـ وـلـيـ مـسـأـلـهـ اـيـ کـهـ باـقـيـ مـيـ مـانـدـ اـيـنـ اـسـتـ کـهـ بـيـ اـسـاسـ تـرـ وـ کـمـ غـلـطـ تـرـ (کـمـ فـرـیـبـ تـرـ) اـزـ بـقـیـهـ مـسـتـشـرـقـینـ وـ کـمـ خـطاـ تـرـ اـزـ دـیـگـرـ دـانـشـمـنـدانـ نـیـسـتـ وـ اـمـانـتـ عـلـمـيـ رـاـ درـ تـرـجـمـهـ وـ سـبـكـ وـ روـشـشـ نـدارـدـ چـراـ کـهـ تـقـرـيـباـ،ـ اـزـ ۸۳۰۰ـ صـفـحـهـ تـرـجـمـهـ اوـ هـيـچـ صـفـحـهـ اـيـ نـیـسـتـ کـهـ اـزـ خـطـایـ گـوـنـاـگـونـ خـالـیـ باـشـدـ.

وـ برـ هـيـچـ کـسـ نـهـانـ نـیـسـتـ کـهـ اـيـنـ تـرـجـمـهـ بـارـاـكـ،ـ اـسـاسـاـ روـيـ سـخـنـشـ باـ شـشـ مـيـلـيـونـ مـسـلـمـانـيـ اـسـتـ کـهـ درـ فـرـانـسـهـ اـقـامـتـ دـارـنـدـ وـ حـكـمـيـ اـسـتـ کـهـ بـرـ عـلـيـهـ آـنـانـ دـادـهـ شـدـهـ يـاـ باـ عـيـبـ گـيـريـ وـ عـيـبـ گـذـاريـ بـرـ آـنـانـ يـاـ باـ خـوارـ وـ حـقـيرـ كـرـدـ اـفـرـادـ مـسـلـمـانـ درـ جـامـعـهـ فـرـانـسـوـيـ،ـ باـ اـيـنـ هـدـفـ کـهـ هـوـيـتـ وـ شـخـصـيـتـ اـسـلـامـيـ آـنـانـ رـاـ بـيـوـشـانـدـ وـ اـزـ اـيـنـ بـيـنـ بـرـدـ يـاـ اـزـ رـاهـ رـانـدـ وـ طـرـدـ آـنـانـ اـزـ جـامـعـهـ،ـ زـمانـيـ کـهـ بـهـ عـقـيـدـهـ وـ اـنـديـشـهـ اـسـلـامـيـ شـانـ تـمـسـكـ مـيـ جـوـينـدـ وـ پـيـاهـ مـيـ بـرـنـدـ وـ عـلـتـ اـنـتـشـارـ اـيـنـ تـرـجـمـهـ،ـ هـمـكـارـيـ وـ پـشتـيـبـانـيـ رـسـانـهـ يـ مـغـرـضـ غـرـبـيـ اـسـتـ کـهـ هـدـفـ آـنـ جـلوـگـيـريـ اـرـ رسـيـدـنـ بـهـ اـسـلامـ (شـيـوـعـ مـسـلـمـانـيـ)ـ مـيـ باـشـدـ.

وـ اـهـمـيـتـ اـيـنـ تـرـجـمـهـ اـزـ آـنـجاـ کـهـ اـيـنـ شـخـصـ يـکـيـ اـزـ اـعـضـاءـ مـجـمـعـ لـغـوـيـ مـصـرـيـ اـسـتـ وـ اـزـ اـيـنـ جـهـتـ اوـ شـخـصـيـتـيـ اـسـتـ کـهـ صـدـاقـتـ وـ رـاـسـتـ گـوـيـيـ اوـ بـرـايـ عـربـ وـ مـسـلـمـانـانـ شـناـختـهـ شـدـهـ اـسـتـ.

ومـ أـهـمـ هـذـهـ الأـخـطـاءـ؟

- من بين الأخطاء الخطيرة التي تم اكتشافها ترجماته لمعاني آيات:

- "إن الصفا والمروة من شعائر الله" [البقرة: ۱۵۸].

ترجمة كلمة شعائر بمعنى وضع علامات أو إشارات Reperages رغم أنها تعني المناسب الدينية ولها ما يقابلها في الفرنسية Rites.

- "الذين يتبعون الرسول النبي الأمي" [الأعراف: ۱۵۷].

وترجمتها: suivent l'envoge En Faveur De ceux oui

Leproph éte naternel

وتعني "النبي الأمومي" (من الأمومة)

- "إن الله لا يخلف الميعاد"

وترجمتها بمعنى "إن الله لا يختلف عن الموعيد التي ارتبط بها".

Dieu me margue pas ou Rendey-vous

وبالطبع فإن المقصود بالميعاد هو الوعد وليس الموعد.

- "خاتم النبيين".

ترجمتها بمعنى الختم الذي تختتم به الأوامر

Le seeou Des prophetes

- فتلقي آدم من ربه كلمات كتاب عليه إنه هو التواب الرحيم".

ترجمتها: بمعنى أن الله هو الذي تاب وليس آدم، رغم أن المقصود: أن الله هو الذي يقبل التوبة.

والعديد من الأخطاء الأخرى التي أكدتها أيضا اللجنة التي شكلها شيخ الأزهر السابق لإبداء الرأي في ترجمته، والتي كان نتيجتها صدور قرار بمنع دخول هذه الترجمة إلى مصر.

مهمنترین این خطاهایی چیست؟

از مهمترین خطاهایی که کشف واستخراج آن انجام شده ترجمه های او در معانی زیر است:

"ان الصفا والمروه من شعائر الله" (بقره: ١٥٨)

ترجمة كلمة "شعائر" به معنای "قراردادن علامات" یا "اشارات" "علي رغم اینکه به معنای مناسک دینی است ولغت مقابل آن در فرانسه..... میباشد.

"الذين يتبعون النبي الامي" (اعراف: ١٥٧)

"امي" را "امومی" از "امومة" به معنی "مادری" ترجمه کرده است.

"ان الله لا يخلف الميعاد"

که ترجمه کرده به "خداؤند ازو عده گاههایی که مربوط آن است تخلف نمی کند" که طبعاً مقصود از "میعاد" " وعده" است نه " محل وعده"

"خاتم النبيين"

ترجمه کرده به "مهری که اوامر به آن مهر می شود".

"فتلقی آدم من ربه كلمات كتاب عليه انه هو التواب الرحيم"

ترجمه کرده به "اوکسی است که توبه می کند نه ادم" "علي رغم اینکه مراد آمست که "اوست کسی که توبه را می پذیرد"

وخطاهای متعدد دیگری که کمیسیونی که شیخ سابق الأزهر برای ارائه نظر در ترجمة بیرون ترتیب داد، تثبیت کرده که نتیجه آن صدور حکم ممنوعیت ورود این ترجمه به مصر بود.

وماذا عن ترجمتك الخاصة لمعاني القرآن الكريم؟

- بعد أن انتهت أعمال اللجنة الخاصة بدراسة ترجمة؛ جاك بيرك "ولاحساسی بمدى خطورة الترجمات المقدمة لمعاني القرآن من غير المسلمين قررت التفرغ لإعداد ترجمة إلى الفرنسية، ووفقني الله سبحانه وتعالى، وانتهيت منها منذ شهر تقريباً، واستغرقت مني ثمانية سنوات بواقع خمس عشرة ساعة عمل يومياً، واستعنت فيها بأستاذ أصول الفقه الإسلامي من جامعة الأزهر ليشرح لي كل أسبوع حوالي 5 صفحات، حتى تأتي ترجمتي لمعاني القرآن الكريم إلى الفرنسية على وجه الدقة والأمانة، ولتكون نقطة فارقة في تاريخ هذه الترجم، وتتأتي سليمة لغوية وزينة علمياً وموضوعية. تنقل المعنى الكريم في ثوبه الحقيقي، وحاولت في هذه الترجمة التعريف بالقرآن وبالإسلام لغير المسلمين، وأن تكون خطوة للتصدي لمحاولات تشويه الإسلام، وتصويب صورته لدى الغرب والدفاع عن نسيج الأمة الإسلامية.

وقد قامت "جمعية الدعوة الإسلامية العالمية" ومقرها طرابلس في ليبيا بطباعتها تحت عنوان (القرآن الكريم وترجمة معانيه إلى اللغة الفرنسية).

درباره ترجمه مخصوصی که شما ازمعانی قرآن انجام داده اید چه خبر؟

بعداز آنکه کار کمیسیون خاص درمطالعه ترجمه جان بیرک تمام شد و به خاطردرکم از مقدار اهمیت ترجمه های پیشین ازمعانی قرآن توسط غیر مسلمانها تصمیم به تهیه ترجمه به زبان فرانسه گرفتم. و خداوند به من توفیق داد، تقریباً در مدت یک ماه تصمیم را عملی کردم. و هشت سال و دره روز پانزده ساعت کاری مرا فراگرفت و در این کار از استاد اصول و فقه دانشگاه الازهر کمک گرفتم تا در هر هفته برای من پنج صفحه را شرح دهد. ترجمه معانی قرآن من به زبان فرانسه به صورت دقت و امانت انجام شود. و نقطه متمایزی در تاریخ این ترجمه ها باشد، و از جهت لغوی سالم و از جهت علمی و موضوعی بی طرف باشد. معنای کریم را در لباس حقیقی اش منتقل کند. در این ترجمه تلاش کردم قرآن واسلام را به غیر مسلمانها معرفی کنم و گامی باشد برای مقابله با تلاش های تحریف اسلام و ترمیم صورت اسلام در مقابل غرب و دفاع از تاریخ و پواد اسلام. و جمعیت جهانی دعوت اسلامی که مقرش در طرابلس لیبی است اقدام به چاپ آن تحت عنوان (قرآن کریم) و ترجمه معانی قرآن به زبان فرانسه) کرد.

ما وصلت إلية هو رد آخر على ادعاءات المستشرقين بأن المرأة المسلمة لم تأخذ حقها في طلب العلم والتدرج في مناصبه. فهلا حدثتنا عن نشأتك وأهم المناصب التي شغلتليها؟
آنچه شما به آن دست یافتید رد وجواب دیگری بود برادعا های شرق شناسان (مبني بر این که) زن مسلمان حق خود را در طلب علم و ترقی در مقامات علمی را نگرفته آیا درباره رشد خود و مهمترین مقاماتی که به دست آورده اید برای ماصحبت نمی کنید؟

ولدت في الإسكندرية، ودرست الفرنسيّة منذ طفولتي بعد أن حفظت القرآن الكريم، والتحقت بمدرسة سان جوزيف بالإسكندرية، وعمرِي ثلث سنوات، ثم بمدرسة الليسيه الفرنسيّة في المرحلة الثانوية، وكان والدي (رحمه الله) يؤمن بحق المرأة المسلمة في طلب العلم، وكان يتقن الفرنسيّة والإيطالية والإنجليزية، لذلك أخذت عنه حب تعلم اللغات، فالتحقت بكلية الآداب قسم اللغة الفرنسيّة، وتخرجت فيه، وعملت معيدة بكلية الدراسات الإسلاميّة بالأزهر، ثم انتقلت معيدة بقسم اللغة الفرنسيّة بكلية الآداب جامعة المنوفية، وتدرجت في المناصب الإدارية حتى وصلت رئيسة لهذا القسم، واختارت عضواً بمجمع البحوث الإسلاميّة، وتركَت العمل الإداري منذ ثمانِي سنوات لأنفرج لقضية ترجمة معانی القرآن الكريم.

دراسکندریه متولد شدم، از زمان طفولیت بعد از آنکه قرآن را حفظ کردم درس فرانسه خواندم. و درس سالگی به مدرسه سان جوزیف دراسکندریه رفتم، سپس در مرحله دوم به مدرسه لیسیه فرانسوی رفتم. و پدرم رحوم به حق زن مسلمان در طلب علم ایمان داشت و در زبان فرانسه و ایتالیا ماهر بود، به همین خاطر علاقه به یادگیری زبانها را با او گرفتم. به دانشگاه ادبیات بخش زبان فرانسه بیوستم. و از آنجا فارغ التحصیل شدم. به عنوان استادیار دانشکده تحقیقات اسلامی در الازهر کار کردم. سپس به عنوان استادیاریه بخش زبان فرانسه در دانشکده ادبیات دانشگاه منوفیه منتقل شدم. در مقامات اداری ترقی کردم تا به ریاست این بخش رسیدم. و به عنوان عضو مجمع تحقیقات اسلامی انتخاب شدم. و برای مدت هشت سال کار اداری را ترک کردم. تا فراغت وقت داشته باشم برای امر ترجمه معانی قرآن کریم.

مقاله حوار حول ترجمات القرآن صفحه ۱۱۵ و ۱۱۶ / مريم هراتيان نژادی-ص ۱۳۰ کتاب

ولا بد من مراعاة العقيدة الإسلامية لفهم معنى العبارات اللغوية ، فكثير من المستشرقين الذين يتناولون النص من ناحية مفردات اللغة يقعون في أخطاء فادحة أو مضحكة .. ومراعاة صيغة التأكيد أو الفعل التأكيدى ، ومراعاة صيغة المفعول المطلق كما في سورة الإسراء مثلا "فَدَمِنَاهَا تَدْمِيرًا" ، والترجمة هنا لا بد وان تعتمد على تكرار كلمة التدمير بصيغتها.. ولا بد من مراعاة نهاية الوقف بين الآيات مع الإلتزام بالآلية في حد ذاتها وعدم تغيير ترتيب الآيات ولا مقاطع القرآن كما يفعل المستشرقون . ومراعاة نقاط الوقف داخل الآية. ولا يجب أن يتحيز المترجم لأى إتجاه في التفسير، والإنتباه عند ترجمة أسماء بعض السور التي تكون أحيانا جزء من الآية أو كلمة منها وأن تترجم وفقاً للمعنى الداخلي فيه عبارة الإسم وليس الكلمة مستقلة، لعدم الخلط بين المؤنث والمذكر أو المفرد والجمع. وعلى المترجم الإهتمام بالروابط وأحرف المعانى وحروف الجر التي كثيراً ما تكون مع الكلمة وتضفى معنى ما أو درجة من الفوارق خاصة في القرآن. وضرورة الإنتباه إلى التراكيب اللغوية، لأن ترجمتها حرفيًا يحرف المعنى ، فعلى سبيل المثال عبارة "فضاقت بهم الأرض ما رحبت" هذه تركيبة لغوية ترجمتها المستشرقون بمعنى "ان الأرض ضاقت وانكمشت عليهم" ، في حين أن هذه التركيبة تعنى "أنهم شعروا بالضيق والإختناق نفسياً وليس الأرض التي انكمشت! ومراعاة القواعد الشاذة في اللغة من قبيل القسم بالنفي، الذي يعد في اللغة العربية من أغلف أنواع القسم. ومراعاة فعل الكينونة في الماضي خاصة حين يتعلق بالله أو بضمير ينبع منه فأنه يأخذ معنى الدوام في الماضي والحاضر والمستقبل.. وضرورة مراعاة مردود الترجمة عند قراءتها باللغة الأخرى ، وهكذا .. فكل ذلك على سبيل المثال لا الحصر

برای حفظ و رعایت عقیده اسلامی ناچاریم معانی لغوی عبارات را بفهمیم . تعداد زیادی از مستشرقین که نص را از ناحیه مفردات لغت بررسی می کنند دچار خطاهای فاحش یا خند ه داری شده اند . رعایت کردن صیغه تاکیدی یا فعل تاکیدی و مراعات صیغه مفعول مطلق همان طور که در سوره اسرا آمده مثل فدمناها تدمیرا که در ترجمه آن بر تکرار کلمه تدمیر با صیغه اش ناچار هستیم و ناچاریم از رعایت وقف در انتهای آیات با التزام به حد خود آیه و تغییر ندادن ترتیب آیات و نه جز کردن قران آن طور که مستشرقین انجام دادند . و رعایت مکانهای وقف داخل آیات . مترجم نباید روش دل بخواه در تفسیر داشته باشد و توجه داشته باشد در ترجمه اسم های بعضی از سوره ها که احياناً جزئی از آیه یا کلمه ای از آن است بدرستیکه ترجمه انها باید مطابق با معنی آن اسمی باشد که داخل در عبارت است و نه مطابق معنای کلمه به طور مستقل ، بخاطر عدم اشتباه شدن بین مونث و مذکر و مفرد وجمع . و مترجم باید اهمیت بدهد و توجه داشته باشد به روابط و معانی حروف و حرفهای جر که زیاد با کلمه هست و به آن معنای جدید می بخشد یا درجات تفاوت های خاص را در قران ایجاد می کند . ضرورت دارد که توجه به ترکیب لغوی شود به خاطر اینکه ترجمه لغوی و حرف به حرف معنا را تحریف می کند پس به عنوان مثال عبارت فضاقت بهم الأرض ما زیحت این عبارت ترکیب لغوی است و این ترکیب لغوی آیه را مستشرقین به معنای اینکه زمین تنگ و فشرده می شود ترجمه کرد ۵ اند در حالیکه این ترکیب به معنای تنگی و فشردگی نفس و انسان است نه فشرده شدن زمین . و رعایت قواعد نادر در لغت از قبیل قسم منفی که در لغت عرب از شدید ترین نوع قسم است و رعایت و توجه به افعال کان در فعل ماضی به خصوص زمانیکه متعلق به خدا باشد یا ضمیری که به خدا بر می گردد

معنای دوام در فعل ماضی و حال و آینده می دهد . توجه کردن و رعایت ضرورت دارد ولذا ترجمه در زمان مقایسه با ترجمه دیگر رد می شود و مثل این ، پس آنها هم بررسی این مثل هاست و محصور به اینها نمی شود

مقاله حوار حول ترجمات القرآن صفحه ۱۱۸ و ۱۱۷ / مرضیه

گودرزی - ص ۱۳۲ کتاب

ما هی مهمه طلاب وطالبات القرآن الکریم الیوم ؟

ج - للحق ، لا بد وأن ابدأ بقول أنها مُهمة صعبة متعددة الجوانب. فلم يعد من الممكن الإكتفاء بقراءة القرآن وحفظه وخاصة العمل به، لنعود إلى ما كنا عليه أيام الرسول عليه الصلاة والسلام: خير نموذج للإسلام، خير نموذج يُحتذى به. وإنما أصبح لا بد من تولي مهمة الدفاع عنه في مواجهة الأحداث السياسية الفاتيكانية الحالية والرامية إلى إقتلاع الإسلام وال المسلمين. وليس هذا القول من قبيل التخمين أو المبالغة، وإنما هي قرارات محددة صاغها مجمع الفاتيكان الثاني عام ۱۹۶۵، وأنشأ لجنة للحوار مع الديانات الأخرى وللجنة لتنصير الشعوب. واللجنة خاصةتان للبابا وعملهما متوازى. ومعنى الحوار عندهم: كسب الوقت حتى تتم عملية التنصير والدخول في سر المسيح. ونحن نرى الیوم كيف تتم عمليات التبشير والتنصير وكيف أصبح المبشرون ملاصقون للغزاة في كل حروبهم الإستعمارية. بل ولم تعد الضغوط السياسية بخافية وخاصة تلك الرامية إلى إقتلاع الإسلام بأيدي المسلمين. كما تجب الإشارة إلى ضرورة تعلم اللغات وإجادتها إгадة ابناءها لتوصيل مطالبنا إلى الغرب الصليبي المتعصب.

مقاله ی گفت و گو پیرامون ترجمه های قرآن

مأموریت و وظیفه زنان و مردان دانشجو در این زمان چیست؟

ج: تقیه چاره ای نیست که با این گفته آغاز کنم که وظیفه آنان یک مأموریت دشوار و دارای جوانب و ابعادی باشد. بنابراین ممکن نیست که ما به خواندن قرآن و حفظ آن و مخصوصاً عمل به آن اکتفا کنیم و همین کار، ما را به جایگاه اصلی مان در دوران جناب رسول الله بر گرداند. طوری که بهترین نمونه برای اسلام باشیم، بهترین نمونه برای الکو برداری (بلکه) به طور قطع و به ناچار سرپرستی و مسؤولیت دفاع از اسلام در وریارویی با رخدادهای سیاسی و تهاجمی فعلی که به قصد ریشه کنی اسلام و مسلمانان طراحی شده، به عهده ما می باشد و این حرف از قبیل حدس یا مبالغه و زیاده گویی نیست و این ها قرار ها (و بیانیه ها) ی مشخصی است که مجمع دوم و اتیکانی در سال ۱۹۶۵ بسته است، و گروهی گفتگو با ادیان دیگر و گروهی را برای یهودی سازی تشکیل داد و هردو گروه یک سبک و روش را پذیرفته و کار کرد هر دو در راستای یکدیگر می باشد و معنای گفتگو نزد آنها گرفتن وقت است تا این که کار عملیات یهودی سازی و داخل شدن در راز و رمز مسیح (مسیحی سازی) کامل شده و به انجام برسد. و ما می بینیم که چگونه عملیات یهودی سازی و مسیحی گری به اتمام رسیده و چگونه مبلغان مسیحی گری در تمامی جنگ های استعماری هم پهلو و مجاور با مهاجمان هستند بلکه فشار های سیاسی پنهان و پوشیده نیست، مخصوصاً آن هجمه ای که برای ریشه کن کردن اسلام با دستان مسلمانان (یعنی می خواهند با دست خود مسلمانان اسلام را نابود کنند) طراحی شده. همانطور که واجب است اشاره کنم به ضرورت فراگیری لغت ها و نیکو سازی آنها توسط افراد توان و کارآمد طوری که از عهده ی کار برآید و بتواند خواسته ها و مطالب را به غرب صلیبی خشک و متعصب برساند.

<http://zahra-web.blogfa.com/post-۳۷.aspx>